

OPINIONS

EL PP PASSA DELS TRIBUNALS

Roger Pons

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

A PROPOSIT DEL NOBLE...

Martí Domínguez

14

'MOROS' I 'MORENOS'...

Jaume Fàbrega

15

DESPRÉS DEL CONGRÉS

Jaume Bassas

REFORMAR EL DISCREPANT

Josep Vicent Marqués

16

2001

Isabel-Clara Simó

QUE MACO ÉS EL RETIRO

Salvador Cot

17

L'OMBRA DE GONGADZE

Llibert Ferri

PER A VESTIR SANTS

Manuel S. Jardí

18

DEMOCRACIES

Pau Viciano

LA FAIXA ESTÀ DE REBAIXA

Toni Cañís

19

L'ESCUMA QUÀNTICA

Joan F. Mira

82

És realment satisfactori comprovar que al nostre país la societat no oblida la solidaritat entre congèneres. Des que el passat 20 de gener un grup d'immigrants sense papers es van tancar a Barcelona i València, i alguns d'ells van iniciar una vaga de fam, no han faltat les mans anònimes que han volgut aplacar el seu sofriment i ajudar en el que es poguera. Ja siga duent aigua, ja siga portant matalassos, ja siga aportant medicaments. Per contra, la classe política no ha estat a la mateixa alçada que els seus electors.

Del PP no se'n podia esperar altra cosa. Són els principals ideòlegs de la llei d'estrangeria i l'acció dels vaguistes els ha posat en evidència. És més, el PP sempre té capacitat d'anar a més, com ha demostrat a València editant una guia per a l'immigrant absolutament nefasta i vergonyosa, tot i que després la retirara. A Barcelona, des d'aquest espai polític, l'única que s'ha pronunciat amb claredat ha estat la delegada del govern, Julia García-Valdecasas, i els seus subordinats, alertant dels perills d'una legalització de papers massiva (és a dir una alerta als ciutadans de bé perquè es reprimesquen la solidaritat en nom de la seguretat), i acusant els vaguistes de xantatgistes. Malauradament per a la delegada, els mètodes de Gandhi ja fa molts anys que estan blindats a la criminalització. De tota manera no són declaracions inofensives, són aquestes alertes i acusacions les que fomenten la xenofòbia i els recels cap a la diferència.

Pel que fa a la resta de partits —entre els quals hi ha CiU, que va votar sí a la llei del PP— la seua actitud ha estat tímida, quan no inexistent. De nou hem assistit a un absentisme polític més, que no fa altra cosa que reforçar els arguments d'aquells que acusen els polítics d'allunyar-se de la ciutadania. Per contra, els dos líders del Principat s'han embarcat en una guerra dialèctica sobre si el president ha d'anar a l'església del Pi (Maragall) o que si fer-ho és ser un oportunista a la recerca de la foto de portada dels diaris (Pujol). Aquesta guerra, com totes, és estèril i tan sols serveix per a tancar una inactivitat inexcusable. I no val dir que les autonomies no tenen competències per a legalitzar els papers de ningú i que per tant no es pot anar més enllà d'intentar fer de mitjancer. Tots els que s'han acostat a les esglésies on es fan protestes i han ofert el seu suport no han necessitat tenir cap competència especial per fer-ho.

L'absentisme polític d'aquest tema és més greu encara si tenim en compte que la immigració és una de les qüestions que més preocupen els catalans, cosa que lògicament hauria de preocupar també les formacions polítiques catalanes. I les seues implicacions afecten tant l'eix social com l'eix nacional on s'identifiquen els partits. Com es poden dir d'esquerres uns partits que no persegueixen de manera prioritària la igualtat i respecte dels éssers humans, més enllà de la seua raça, sexe, llengua o religió? Com es poden dir nacionalistes o catalanistes uns partits que obliden que la supervivència dels Països Catalans passa per fer partícip de la catalanitat aquells que tot just hi han arribat, però que volen viure-hi i treballar-hi?

Fins ara, el màxim que s'ha fet és que tretze dies després de l'inici de la vaga, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona han anunciat que compartirien les despeses dels medicaments que necessiten els més de 500 vaguistes de fam que hi ha a Barcelona. Un petit pas, però que continua fent evident una manca d'idees i voluntat entre els polítics, sobre la qüestió de la immigració a casa nostra. Malauradament els polítics que tenen més clar què cal fer amb els immigrants continuen essent els del PP.

“Malauradament els polítics que tenen més clar què cal fer amb els immigrants continuen essent els del Partit Popular.”

ABSENTISME POLÍTIC